U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **P. T.**, zastoupený JUDr. Petrem Svatošem, advokátem se sídlem Sadová 1585/7, Ostrava - Moravská Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2011, sp. zn. KUSP-18059/2011/DOP/Ze, čj. KUZL-18059/2011, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 12. 2011, čj. 57 A 96/2011 - 24,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Městský úřad Vizovice rozhodnutím ze dne 25. 1. 2011, čj. MUVIZ 2505/2011, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Žalobci byla za spáchaný přestupek uložena podle § 11 odst. 1 písm. b) a § 22 odst. 8 zákona o přestupcích pokuta ve výši 4000 Kč.

[2] Žalovaný rozhodnutím ze dne 13. 6. 2011, sp. zn. KUSP-18059/2011/DOP/Ze, čj. KUZL-18059/2011, zamítl odvolání žalobce proti shora vymezenému rozhodnutí správního orgánu prvého stupně.

[3] Žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně. Ten ji rozsudkem ze dne 30. 12. 2011, čj. 57 A 96/2011 - 24, zamítl.

[4] Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (stěžovatel) kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.

[5] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou splnění podmínek řízení o kasační stížnosti.

[6] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

[7] V posuzovaném případě byl napadený rozsudek doručen k rukám advokáta stěžovatele ve čtvrtek 2. 2. 2012, což vyplývá z doručenky založené v soudním spisu. Tento den byl určující pro počátek běhu lhůty k podání kasační stížnosti. Posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti byl tedy čtvrtek 16. 2. 2012. Stěžovatel podal kasační stížnost k poštovní přepravě v pátek 17. 2. 2012, tedy až po uplynutí zákonné dvoutýdenní lhůty.

[8] Nejvyšší správní soud proto z uvedeného důvodu kasační stížnost odmítl jako opožděnou na základě § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[9] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 19. března 2012

JUDr. Jan Passer
předseda senátu